

indebærer således, at udbyderen straks efter pålæggets modtagelse skal "fikser" de oplysninger, der måtte være til stede på det pågældende tidspunkt.

Det afgørende for, om dataene skal hastesikres, er ikke, hvor længe dataene faktisk opbevares, men derimod om dataene rent faktisk er i udbyderens besiddelse i det øjeblik, hvor hastesikringen gennemføres.

En udbyder, der har gennemført et hastesikringspålæg i overensstemmelse med pålæg herom, har således iagttaget sine forpligtelser i henhold til den foreslåede § 786 a, stk. 1, i retsplejeloven, selv om det skulle forekomme, at udbyderen umiddelbart før sikringens faktiske gennemførelse havde yderligere SMS- eller MMS-beskeder opbevaret på sit system, men hvor disse når frem til modtageren, inden pålægget effektueres, og dermed forsvinder fra udbyderens besiddelse.

2. TI har i sin henvendelse endvidere anført, at det bør være en formel betingelse, at et pålæg om hastesikring meddeles skriftligt. TI har i den forbindelse anført, at et skriftlighedskrav vil mindske risikoen for efterfølgende uenighed om det nærmere indhold af pålægget, og at der bør stilles krav om skriftlighed, idet udbyderen efter § 786 a, stk. 4, kan straffes for ikke at opfylde et hastesikringspålæg.

Justitsministeriet er enig i, at risikoen for, at der opstår tvivl om indholdet af et pålæg om hastesikring, mindskes, når pålægges meddeles skriftligt. Politiet vil således have en naturlig interesse i at meddele pålæg om hastesikring ved en skriftlig henvendelse til den pågældende teleudbyder.

Som anført af TI, følger det af den foreslåede § 786 a, stk. 4, at en teleudbyders tilsidesættelse af sine forpligtelser i henhold til et pålæg om hastesikring kan straffes med bøde. Straf kommer imidlertid kun på tale, hvis anklagemyndigheden kan løfte bevisbyrden for, at den pågældende teleudbyder ikke har iagttaget et meddelt pålæg om hastesikring. Denne bevisbyrde vil efter omstændighederne kunne være vanskelig at løfte, hvis der ikke foreligger et skriftligt pålæg, der kan danne grundlag for en vurdering af, om teleudbyderen har begået en strafbar handling.

Rigspolitichefen har i den udtalelse, Justitsministeriet har indhentet til brug for besvarelsen, anført følgende herom:

»I den anledning skal PET bemærke, at et pålæg om hastesikring som udgangspunkt må forventes at blive meddelt skriftligt.

Der vil imidlertid være en række situationer, hvor det kan være nødvendigt at meddele pålægget mundtligt. Dette vil eksempelvis være tilfældet i de situationer, hvor behovet for at meddele pålægget opstår på et tidspunkt, hvor man ikke har adgang til politiets edb-systemer, eksempelvis i forbindelse med en ransagning hos en mistænkt, eller hvor man ved at afvente udarbejdelsen af det skriftlige pålæg risikerer at øjemedet forspildes.

Man skal endvidere være opmærksom på, at et krav om skriftlighed forudsætter, at alle udbydere uanset størrelse til en hver tid på døgnet er i stand til at modtage et skriftligt pålæg fra politiet. Dette er ikke tilfældet i dag.«

Justitsministeriet finder på den baggrund ikke anledning til at foreslå, at der indsættes et skriftlighedskrav som en formel betingelse for gyldigheden af et pålæg om hastesikring. Justitsministeriet finder det imidlertid naturligt, at politiet i de tilfælde, hvor pålæg om hastesikring er meddelt mundtligt, efterfølgende over for teleudbyderen skriftligt bekræfter indholdet af det meddelte pålæg om hastesikring.

3. I henvendelsen til Retsudvalget har TI endvidere peget på, at der bør fastsættes en tidsmæssig grænse, således at data, der er mere end eksempelvis 5 år gamle, ikke kan omfattes af et pålæg om hastesikring. TI har henvist til, at udbyderen ikke har mulighed for at kontrollere, om politiet overholder det krav om proportionalitet, der er fremhævet i den foreslåede § 786 a, stk. 2. TI frygter således, at politiet vil rette et pålæg mod alle tilgængelige data med den konsekvens, at udbyderne vil skulle ændre deres systemer.

Justitsministeriet skal indledningsvis understrege, at det ikke indgår som en del af den foreslåede bestemmelse om hastesikring, at den enkelte udbyder skal foretage kontrol af, om politiet i den konkrete sag har afgrænset pålægget til alene at vedrøre de oplysninger, der er relevante for den pågældende efterforskning.

Politiet skal efter den foreslåede § 786 a, stk. 2, afgrænse et pålæg til alene at omfatte de data, der skønnes nødvendige for efterforskningen. Sikringsperioden skal endvidere være så kort som mulig og kan ikke overstige 90 dage. Politiet skal efter forslaget afholde de omkostninger,